

nens Evne til at kunne nedsætte sin Skatteprocent fra 3 til 2, naar disse Skattelove gennemføres. Thi alene Renten af disse 40 Mill. Kr. vil naa op til det Beløb, som Kommunen faar efter Folketingets Forslag; saa at, naar man ikke knytter sit Haab til Beskatningen af Aktieselskaber — til den mellemkommunale Beskatning kan man ikke knytte noget Haab i saa Henseende — ser jeg ikke rettere, end at Kommunen lige saa vel bliver nødt til at opkræve 3 pCt. efter en Skattereform, som den er nu, fordi Renten, for ikke at tale om Amortisationen af et saadant Laan, hvis det optages, vil medtage lige saa meget, som der bliver overført. Jeg mener derfor, at det ikke er rigtigt at forringe den Ret, Kjøbenhavn nu har til at fastsætte sin Skatteprocent, en Ret, der i Forvejen er ringere end den, som den mindste Sognekommune her i Landet er i Besiddelse af, Ganske sikkert vil det ikke være rigtigt at gøre det, naar man forud kan se, at Kommunen saa ikke vil være i Stand til at afholde de Udgifter, som den nødvendig maa afholde.

Jeg skal endnu gøre nogle Bemærkninger til hvad det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch) udtalte om, at Principerne for Statsskatterne vilde kunne bringes i Anvendelse ved den kommunale Ligning, for saa vidt man ikke forandrer Formen for det Forslag, saaledes som det tidligere har været vedtaget i dette Ting i Henhold til tidligere Regeringsforslag. Dette er rigtigt. Ogsaa er det rigtigt, at efter Kildebeskatningen vil det ikke kunne tjene som Rettesnor for den kommunale Beskatning. Men jeg maa dog have Lov til at henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at da det blev fremhævet i Folketinget, at det var en Fordel ved det tidligere Regeringsforslag, som var fremkommet efter tysk Mønster, at det vilde kunne tjene til Grundlag tillige for den kommunale Beskatning, blev dette paa det bestemteste imødegaaet af en Række af Talere, som erklærede, at man ikke vilde ind paa dette at faa en Indkomstskat for Kommunerne, hverken med stigende Skala eller saaledes, som det var foreslaaet, men at man derimod vilde blive ved det gamle Formue- og Lejlighedsprincip. Det blev saa bestemt udtalt over for den daværende Finansminister, Hørring, at det ikke har kunnet opfordre denne Regering til at fremsætte et Skatteforslag, der samtidig kunde tjene til Grundlag for den kommunale Beskatning, idet

man paa Forhaand vidste, at det vilde vække den stærkeste Modstand. Der har derfor ikke været nogen Betænkelse for Regeringen ved at fremsætte et Forslag, som gik i anden Retning, saa meget mindre som ikke lidet taler for, at den tidligere Regering oprindeligt har fremsat Forslaget efter tysk Mønster af samme Grund, hvorfor det blev fremsat i Tyskland, nemlig at det samtidig skulde tjene som Grundlag for den kommunale Beskatning. Da det har vist sig ikke at kunne gennemføres, har der ikke været Anledning til at vige tilbage for at fremsætte et Forslag i en anden Form, hvorved dette ligesom det andet Ting vilde faa Lejlighed til at overveje, hvorvidt det vilde foretrække det ene eller det andet af de to Principer.

Med Hensyn til Bemærkningen om, at Tiende og Arvefæsteafgifter medtages i det ene Forslag men ikke i det andet, maa jeg sige, at der ganske sikkert ogsaa er medtaget Jordebogsafgifter og Kanon i det andet Forslag, og at i det hele ere der alle Afgifter af faste Ejendomme medtagne i den mellemkommunale Beskatning. Det gaar videre end noget andet tidligere Forslag i at medtage disse Afgifter, og naar Regeringen ikke har villet gaa med dertil, er det jo i Henhold til tidligere ret udførlige Debatter om dette Spørgsmaal og væsentlig ogsaa begrundet paa den af det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds fremhævede Omstændighed, at det i Virkeligheden ikke kan siges at staa i Forbindelse med det til Grund for en mellemkommunal Beskatning liggende Princip, nemlig det, at de paagældende Indtægter staa i et saadant Forhold til den Kommune, Talen er om, at de bør inddrages under den mellemkommunale Beskatning. For Tiendens Vedkommende kan der være nogen Meningsforskel. Men for de andre forekommer det mig, at der i alt Fald hidtil ikke har været Meningsforskel mellem Landstinget og Regeringen om, at de ikke burde medtages; man kom jo derved stærkt ind paa Prioriteterne, som alle ere enige om, ikke bør medtages under den mellemkommunale Beskatning. Regeringen har ikke foreslaaet noget ud over, hvad dette høje Ting har ønsket at inddrage under denne, respektive under Næringsafgiften. Forslagene have ogsaa i de senere Aar gaaet ud paa Næringsafgift.

Der staar endnu tilbage efter mine Optegnelser at sige nogle Ord til det ærede 1ste Medlems for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) Udtalelser i Anledning af Regeringens